

El gafarró

David Aguadé Vidal

El gafarró (*Serinus serinus*) és l'ocell més petit de la família dels fringíl·lids (*Fringillidae*) a Europa, el qual està emparentat amb altres membres de la mateixa família molt coneguts per tothom com ara la cadenera, el pinsà o el verdum, per posar tres exemples.

Es tracta d'un ocell que habita bona part de l'Europa continental i els països de la costa mediterrània africana, on al nostre poble, i als Països Catalans en general, el trobarem durant tot l'any, al contrari dels països més septentrionals d'Europa on tan sols habita durant l'estiu. És un dels ocells més abundants a la Península Ibèrica, que prefereix clarament les zones amb més altes temperatures com ara el sud i l'est peninsulars. Durant l'hivern, els gafarrons tenen costums gregaris formant grans estols, ajuntant-se a més a més amb altres fringíl·lids. Es caracteritza per la seva mida reduïda (11-12 cm de llargada), amb una cua curta i escotada i un bec fort, petit i cònic. Els mascles i femelles d'aquesta espècie presenten una coloració diferent; mentre que els mascles tenen un color groc-brunenc amb pinzellades de color negre a les parts superiors i un groc més fort gairebé pur a les parts inferiors, les femelles, igual que els ocells joves, presenten un color més brunenc a tot el cos amb unes pinzellades de negre igual que

els mascles però sense groc a les parts inferiors.

És un ocell que trobarem pràcticament arreu del nostre país, des de les zones costaneres fins a l'alta muntanya i que viu en qualsevol tipus d'hàbitat, des de zones urbanes fins a zones arbrades tot i que no li agraden els boscos densos. De totes maneres, durant l'època de cria prefereix les zones agrícoles de cítrics i olivers i també les zones boscoses obertes. La seva alimentació principal bàsicament rau en llavors i erugues que agafa en zones obertes.

El tret característic d'aquest ocell és la forma de festejar que tenen els mascles. Durant l'època d'aparellament d'aquest ocell, que és cap a finals d'hivern, els

gafarrons mascles acostumen a col·locar-se a les parts més altes dels arbres, encara sense fulles, des d'on emeten un cant ràpid i característic. També ens sorprendrà, durant aquesta època, la seva forma de volar d'arbre en arbre, mitjançant un vol molt ondulant i lent i emetent també un cant molt característic. Per tant, es tracta d'un dels primers ocells que avisa amb el seu cant que la primavera ja és a prop.

En ser un moixó molt abundant aparentment no pateix cap tipus d'amenaça per a la seva supervivència, però de totes maneres es veu afectat per l'ús cada vegada més freqüent de plaguicides als camps d'olivers i cítrics i també per la seva captura atès que és un ocell apreciat pel seu cant. »

El gafarró, de nom científic *Serinus serinus*.
Foto: David Aguadé Vidal.

